

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
தூழ்க தீயதேல் ஸாமர ஞமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

இந்து சாதனம்.

யாழ்ப்பரவை தாரணை வெளி
சித்திரையீர் அட வியாழக்கிழமை

പുതാവരുട ചോപനമ്

"உலகம் ஆக்கறும் காக்கறும்
உண்மையான்
இலகநீக்கறும் என்றுங் தவிர்கிலார்
ஒலச வாண்மலர்த் தாள்கள்
எங்கெந்த சிறும்
கிலவு சௌன்னி பிறும்
பிலைபூமடேரா"

உயிர்கண்மீது கொண்டுள்ள
திருவருள் காரணமாகப் பஞ்ச
கிருத்தியஞ் செய்தருளும் இறை
னுடைய பாதாராவிந்தங்களைச்
கென்னியிற் கொண்டு வணங்
கி த் தியானித்து வரயார
வாழ்த்தி அவனது இன்னரு
னே துணையாக இப்புது வருடத்
சோபனஞ் சொல்ல முயன்
மேம். இநத்த தாரண வருடத்
தின் ஆரம்பத்தில் மங்கலததிற்
குரிய சோபனஞ் சொல்லுதற்
காகிய அறிகுறிக் கிள்ளையாமி
ஹம், சொல்ல வேண்டு மென்ற
வியதிபற்றிச் சோபனஞ் சொல்லுதற்
தத் துணிந்தேம்; வேதாகம
முணர்ந்து அவற்றின்படி ஒடு
கும் வேதயரின ஆசி பெற
றுத் தத்தம் வருணுச்சுரமங்க
னாற்குத தக வெராமுகும் அர
சர வணிகர் கீஸ்வாரர் முதலா
நேர்க்குப் புதவருட சோப
னம் புகலுகின்றோம். உலகம்
எவ்வகையான குறைகளு
மினற இனிது நடத்தற்குக
காரணர்களாய் விளங்குக் கற
புடை மகளிர்க்கு விசீசட சோ
பனம் விளம்புகள்கேற்றும்; சந்
மார்க்கமாகிய சைவ மார்க்கம்
ஒங்க நிலவும் வரண்ம் டல்
வழியானும் ஆடையருது உழை
தனுவரும் சமயாப்பமான்களா
யுவவா ரெள்ளாகர்கும் அரோ

ஆயுளையும் வழங்கும் வண
னை ம தீர வை னை மனா-
க்ர வை மாக வேண்டி க
கொள்கின்றேம். இன்னும் நம்
சாதி தேசம் பாலை யென்னு
மிலவுகள் விருத்தியாகும் வண
னை தங்கள் தங்களால் இய
னற வரையில் இடையருது
உழூத்து வருபவர்கள் எவர்க
னோ அவர்கட கெல்லாம் புது
வருட சோபனம் இயம்புகின்
றேம். இப்பத்திரிகைப் பிர
தாநாள் வருமிலாக்ட் ராபா

இப்பஞ்சாங்களின் பிரதக்ளை எமது பரவைக்கு உதவிய கணிதர் கட்டு கண்ற குறுகின்றே.

வகையால் உழைத்துவருகின்ற
வர்களாகிய யாழ் பபாணம்
சைவ பரிபாலன சமையார்,
இந்தசாத மூலத்திலும் சை
வப்பிரகாச யந்திரசாலையிலும்
அபியானத்தோடு கருமாறம்
அருபவர்களாகிய அன பாக
ளண் வருக்கும் சேரபனம்
நண்கு நவிலுகன்றீரும். பொ
ருள முட்டு முதல்ய தீழுமகள்

அதிகப்பட்ட இக்காலத்திலே
தம் பொருட் செலவு சிரம
மென்னு மிகவுக்களை பிடிச் சிக்
தியாது இப்பத்திரிகைகளை அபி
மானித்த ஏற்றுப் படித்து வரு
பவர்களாகிய அபிமானிகளுக்கும். இப்பத்திரிகைத் தாபனம்
பொருண் முட்டின்றி இனிது
நடைபெற்றும் ஏனையும் இடை
யிண்டமே பெருஞ்சுகவி செய்து
ஊக்கிவரும் அன்பர்கட்டு ம
விளம்பரங்களைக் காலங் தோர
றும் உதவியும், தாங்கள் அச்
சிடுவிக்க வேண்டியவற்றை ஆவ
கே தந்து அச்சிடுவித்தும் இத்
தரும் தாபானத்தை ஊக்கப்
படுத்தவரும் அபிமானிகட்டும்
மன்மார்ந்த சோபனான் சொல்
ஒகனு தீரும், ஆனாலும் நல்லா
ரெவுரோ தீவருக் கல்லராம
சிசாபனம் பகுஞ்சனு தீரும்.

இந்தக் கொடிய முதலம்,
இதனால் நேர்ந்துண்ண பருசம்
தக்கல் பிரிவு முதலாவு கழட்டங்
கரும் விரைவின்றுமிந்து போசு,
உலகம் பறமுய சமாதான கிலை
மையை அடைய, மதல்
மெய்வத்திற்கு நடை பெற
வேண்டியனா வா சிய சத்தியை
நூழித்தக்கங்கரும் வத்யப் பழி
பாறம் ஏதாவதுமோல கிலை
பெற அருள் செப்பும் வன
ணம் கருணைத்தீயங்கைய ஆறைவு
ஞுடைய பூர்ணி அதுக்கிரகத்
தை யாசிகங்களுமிற்ம.

வாஞ்சிய பஞ்சாங்கம்

பருத்தித்துறை, பிரமனி. சு
க்குப்பிரமணிய சாஸ்திரினாம் கணை
தது ஸவுறுட்டுய சுகோதரர் பிரம
னி. சேராயுசுந்தர ஐப்பால் தமது
கலைநிதி யக்ஷிரசாலையில் அச்சிட்டு
வெளிவிளங்க தாரணை வருட வரக்கய
பருசங்கம் வரப்பிப்பதற்கும். பிர
திகன் தத்தில் ன சுட்சாரக்களில்
நன் கு அச்சிடப்பெற்றுள்ளன,
பொதுவிஷயங்கள் முத்திய வருடங்
களிலுள்ள பருசங்களில் வெளியிட
வக்குள்ளன தலைன், ஆப்பிராஹ
விஷயங்களைத் தாந்த்து தீட்டு வரு
டத்துக்காக்கய விஷயங்கள் கூடும்
மாகு கணித்து வெளிடிடப்பட்ட
ஞள்ளன. மேலும் பிரதி யொன்று
50 சதமாக்கல் விலையிடப்பட்டுள்ள
னது. பிரதுர்க்கி ஹன்னவர்கள்
60 சதமாகப் பெறுதக்கள் வாய்.

திருக்கணித பஞ்சாங்கம்
கிழமூழ் தாரணவருடத்தெற்ற அகில
திருக்கணித பஞ்சாங்கம், யாழ்
பாணம் மட்டுக்கூல், பிரமபூர். கூ
சுப்திரமணிய ஐபாவர்களாம் கண
த்துக் தமது சோத்த தநாக
யங்கிரசாலையில் அச்சிடப்பெற்ற
வெளிவந்துள்ளது. போதிகள் கண
அச்சிடப்பட்டின்னா. இது 57
வருடப் பத்பொரும் விலை ரூ
ஷ்ரை. பிறவூகளி மூன்றாம்
குத் “பாரத” மலைவஞ் சேந்து
ஒன்றேஶல ரூபாவரக விதிக்குப்பெ
டுள்ளது.

இப்பஞ்சாங்களின் பிரதக்ளை
எமது பரவைக்கு உதவிய கணிதர்
கட்கு நன்றி குறுகியமேர்.

கம்பன் திருநாள் விடுத

வண்ணர்ப்பன் இன் வடமேற்கு விசுவலிங்கப்பிள்ளையார் தோவில் வத்தியிலுள்ள கட்டீணசானங்க வாசிக்காலை முன்றில்ல ஆம்மாதம் 7-4-44 வெள்ளுக்கிழமை மாலை 6 மணியளவில் டாக்டர் S. போன்னம்பலம் அவர்களின் தலைமையில் நூற்குமிகு கொண்டாடப்பட்டது. அவ்வரயம் திரு. வி. குமாரசாமி ஆசிரியர்வர்கள் 'கம்பன் சர்வதேசம்' என்றும் பொருள்பார்த்தியிருக்கிறார்கள்.

உலகம்பலவிடுச் சிறுகதை

[ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையிலுள்ள கதையை
ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதியது]

(മന്ത്രഭാഷ.

நல்ல குணமுடையவர்

மேன்” என்று எழுங்கு தன் எஜு
மானன்பின் சென்றர்: சுதனை பரி
மாற இருவகும் சிற்றண்டியாங்கி
விட்டு மீண்டு தலைவாசஸ்ரபக்கம்
வர்து இருங்கனர். கணவன் மனை
வியை விளித்து, “சுதனை
எதோ சேலை துணிவரங்கவேண்டு,
மென்று சொன்னுபல்லவா, என
க்கு இப்பொழுது நேரமில்லை, எங்கள்
இரத்திலீரி இவரையும்
டடங்கட்டிக்கொண்டு படைவைக்
கடைக்குச் சென்று ஆகவேண்டிய
சேலைதுணிக்கா வாங்கக்கொண்டு
வா” எனச் சொல்லிவிட்டு, கங்கள்
சார்தியைக் கூற்பிட்டு ரத்தைச்
இத்தப்படுத்தகிக்கொண்டு வரத்
சொல்லுக வும், அவன் அப்படியே
கொண்டுவந்து புறவகடையில் நிறு
த்தினா; சாஷ்டியுடன் சேதுரர்
மன முன்றுசனவத்திலி நுக்க, ணின்னு
சன்னத்திலே சுதனை மட்கை ஏற்பிருங்
தான்; ஆரதம் பும்பட்டுக் கடைப்
பக்கமாகச் சொல்லு. படைவைக்
கடையின்முன் இரத், நிறுத்தப்
பட, சுதஞ்சும்பிகை இறங்க முன்
செல்ல, ஜெயானனனபிறகே வன
ரத்தாய் பராவுதுப்பால, அவன்
பிறதீக சேதுரரமன் சென்றுன்.
சுகுஞ்சமீத்சல் துவர்க்காத் தெரிக்
தெடுத்துவிலுத்தீத்தது வாங்ககொடு
க, சேதுரரமன் அவுக்கைக்
கொண்டுத்தொய் ஆரத்தில் வைத்
தான்; மீறும் கடையினில் வரங்கு
வேண்டிய வரைய பண்டங்களைப்
பேரையா பேரைச் சுதஞ்சுபிகை
மலைத்தீர்த்து வரங்கை மகாபுக்க
பிறதொடர்ந்து, போனவனுக்கை
சேதுரரமன் இரு கருவகளை தும்
பண்டிடன் அத்தப் பண்டங்களை
வரங்க வரங்கைகொண்டு வந்து ஆர
தத்தில் யைத்தான்.

“தங்கையென் நினைத்து நடவும்”

வரங்கவேண்டியபண்டன்களையெல் வரமவரங்கிக்கொண்டுகூதுணம்ரத
க்கிலவுது ஏறதலும் சேநராம
ஞும்பணியபடிலூரதத்திலேறி முன்
னிராந்தபடியேஅருந்தான். சிலசிரிஷ
நேரத்தில் அரதம் மீண்டுமிடுவது
சேர்க்கது: சுதுணம் இறங்கி வீட்டு
டெஸ்ஸல்ல, சீசுராமனும் இறங்கி
அங்கீகையினாலும் இரதத்திலிருந்து எடு
த்துக்கொண்டுப்பாய்த் தலைவரா
லில் வைவத்துவட்டு ஒருபழக்தே
நின்றுன்; அந்த நேரத்தில் சுகுணத்
கிண் கணவன் வீட்டிலில்லை; அப்
விலாங்கோவசன்றி நந்தரான், சார
து இரததறைக் கொண்டுப்பாய்க்
கொட்டுவிஜ. வட்டுப் போய்
ஷ்ட்டான்; சுகுணமும் வேலைக்கா
ரியும் தலையாசலில் வைக்கப்பட்ட
பொருள்களை வீட்டினுட் பகாண்டு
போயச் சீசுந்ததற்காலா. சீசுரா
மன் தலைவரசலில்லைப் பண்றுன்;
சேலை துவாக்கள் வைத்தபின் அது
னம் தலைவரசலில் வந்து “வணங்ம
கண்றி! ப்பது அழகு கலை மீம,
ஐயா உடன் வந்துவடிவார்”
என்று சொல்லப்பட்டு அவன் முக
த்தைப் பார்த்தத்தொது அவன் கண்
களில் நீர் நாலை பாவையரக வழி
வதை அவுத்தன்காலா; கண்ட
சுதுணம் நாலைய கலைக்கவனாய்
“வன் கலங்குதுமிர்சா” சாங்கள்

உமக்கு செய்த தவறநன்றி;
உமக்கு நான் ஏதும் உதவ செய்ய
வேண்டுமா? வேண்டுமா நம்
கூராமரம் பிரபுவிலும் பூயன்ற உதவ
செய்கின்றன; உமக்கும்பறமல் என
அடைய அவருக்கு நல்ல எண்ணையில்
நாக்கறு; நான் சொல்லாமல்
அவசிய உமக்கு ஆகவேண்டிய சுகா
பந்த செய்வார்; அவரை உமது

கவரமி பூ. இராமதாசரின் மணிவிழு

நவீன நாஸ்திக உலகுக்கு இறைவனின் தீர்நாம
மகிமையை வரம்க்கக்கூலம் வற்புறுத்தும் பெரியார்
அவரது ஆனந்தாச்சிரமத்தின் அருந்தோண்டு

[க. இராமச்சந்திரன்]

பாரதா! யான்பிறப்பற்றே னெ
னி தும், அழிவும்ரே னெனிதும்,
யூபிரகளுக் கெவலாம் ஈசனே யெனி
தும், எப்போது உலகில் தர்மம்
அழிக்கு அதமம் எழுச்சி பெறு
யோ அப்போது அறத்தை மறபடியும்
நிலைத்துவதற்காக, என்
மாயாசக்தியால் எல்லைப் பிறப்பிக்
துக் கொள்க்கிறேன்” (கிடை: IV,
6-8) எனப் பலரையிரம் ஆண்டு
கட்டு முன் குருகேஷத்திரத்தில்
அர்ச்சனதுக்கு கிருஷ்ண பரமாத்மா உரைதாவர்க்கு ஒரு காலும்
போய்த்ததில்லை. சரிதத்ராஜாய்ச்சி
யுடன் ஒத்தப் பார்த்தால் உண்டை
நன்கு விளக்கும்.

ஒவ்வொரு உலக நெருக்கடியினும் அதனைச் சீராக்கக் கூடிய தம வீரர்களின் கூட்டங் தோண்றியே உள்ளது. ஆத்மீக வாழ்வையே தனது வரகிரத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்ட காரணத்தினால், இக்கழுனர் உலகுக்களித்து அதினகுருபீட்டுமுன்று வரையிட விருப்பம் நூற்றுண்டில் உபதேசிக்கவும், அதின் மங்கர உண்மையைத் தமது சொந்த வரம்பிடிலையே அறத்தியப்பசமாக எடுத்துக் காட்டவும் அவதரித்த இப்புண்ணிய புராணங்களை ஜபந்தியன்று தோண்றியது மிகவும் பொருத்த முடிவுத்தே.

தமது நிலை படிகளே, அதை
இன்றும் என்றும் புனித கண்ட
மாடிய பரத ராட்சிஹ்தி உரியது,
புதர், சங்கரர், ராமானுஜர், நாயன்
மார்கள், ஆழ்வார்கள், நானக்கு
தேவர், சைதனையர், துளசிதாசர்,
சமீர்த்த ராமதாசர் முதலர்த்துரோ
அவ்வித வெருக்கத்தில் தோன்றின
வர்களே. நாமும் இன்று உலக
சரித்தத்தில் முனைஞ்சு கண்டிராத
ஒர் பெரும நெருக்கடி யிலேயே ய
வாழ்கின்றோம். ஒருங்காறும் அகை
க்க முடியாத அரும் ஷ்டாங்கள்
மேல் மட்டத்திற்கு வந்து வெளிப்
பிழவதற்காகவே தற்பாதையை உல
கின் எல்லாப் பொறுள்களும் அகை
க்கப்படுகன்றன. “ஆகரயக் குண
டே வெல்லும்” என்று கத்தக்
கொண்டு ஜீரோப்பிய நகரிகம் தற
கொலை செய்யும் இவ்வேளைப்பல,
‘ததவுமலி’ என்ற பரத மந்திரம்
உண்மைச் செண்டிகட்டீரர் முனை
யில் தட்டாமல் இருக்கப்படியர்கள்.

இன்றைய பாரமார்த்திக விண்ணினகண்ணீண், நூன் முகட் டி ல
பகவாஸ ரமணமூர்த்தியும், தூண்
யோக பிடத்தல் பகவான் அறவிந்த
ரும், சிவகாமிய கர்மவட்டத்தை
மகாதயாகாரத்தியும் முன்று சூரியர்க
ளாக ஆமர்ந்து உலகூக்கரும் ஒனிழிக
கொண்டிருப்பது பேரல்லவே,
சுவாமி இராமதாசர் அந்த விண்ண
ணின் பகதி மண்டலத்திலிருந்து
உலகை ஏ நூற்றிசையிலும் தமது
அன்புக் கதிரைப் பரப்பக் கொண்
டிருக்கந்து, அவரது பகதிப் பிரவா
கம மத்திய குணன்தத்தில் தீர்த்தங்கள்
காலேவீரி ஆற்றிய புதுமலையை
டோல், வடக்ஞம்பூரம் வரைக்கும்
பரவி உயிர்கணைவளர்கண்ணறது, தீந்து
நூடன் அவருக்கு அழுபது ஆணைடு
முடிவுக்கெப்படியால் அவரது மனை
வழு கொண்ட வர்தத்தில் தீந்தியா
உண்டலை தீடுவத்தினில் அவரது பத்த
கேஷ்களாற் கொண்டாடபட்ட
து. இலவிசூரவை முன்னிட்டு வம்
பாய் தொண்டர்கள் சுவாமிகளின்
ஆனந்தாச்சிரமத தெரண்டிற ஏக்கன்
ஒரு லட்சம் ரூபாய் சேர்த்துக
கொடுக்க முன்வந்தனனர். இக்
கட்டுரையில் சுவாமிகளின் அருந்
தொண்டையும் உபதேசத்தைடும்
கிருக அராய்வார்.

இப்பெரியார் அறந்தது
 10-4-1884 குச் சரியான கடானு
 வருஷம் பங்குணி வாசங் 30-ஏ
 தேத் வியாழக்கழம் சித்திரை
 ஸ்டெத்திரத்தில், அவரது ஜென்ம

லக்கினம் துவர்க்குப் பின் வாழ்ச்சில்
உபாசனைமூர்த்தியாக அமைந்த
ஸ்ரீராமபிராண் அவதரித்த கடக
லக்கினம் அவருக்குப் போலவே
இவருக்கும் உதயத்தில் ஞானக்
கொள்ளிய வியாழன் உச்சம் பெற்
மிருந்தது. அத்துடன் உண்மை சூர
ஜினாயும் அதுவான் ஜபக்டீயும் பொற
நுக்கியிருந்தன. தூய மனத்துட
னும் சேவ உளத்திலுடனும் பகவா
னின் திருநமத்தை ஒபாது செய்த
தலை இக்கலியுகத்தில் ஆத்மாவு
ஸ்தி யெய்துற்றநு மிகவும் வேசன
மார்க்க மென்பதை, எம்பிக்கையின்
மையும், யுக்திநுப்பமும், நாஸ்திக
பணப்பான்மையும் பரயுஷினள் இவ்
விருபதாம் நூற்றூண்டில் உபதே
சிக்கவும், அதின் மங்கா உண்மை
பைத் தமது சொந்த வாழ்ச்சிலைபே
அமாத்திபட்சமாக எடுத்துக் காட்டி
வும் அவதரித்த இப்புண்ணீய புர
ஷன் துறுநான் ஜபந்தியன்ற தோ
னரியது மிகவும் பொறுத்த முடை
த்தே.

ஸ்ரீராம சோனின் பட்டாக்ஷேக
வைபவத் தன்ற யாவர்க்கும் பரிக
கள் வழங்கப்பட்டன. அஞ்சலேய
குக்கு மாக்கிரம் ஒன்றுக் கொடுக்க
ப்படவில்லை. அதைக் கவனித்த
சீதாபிராட்டியர் பாமோபகரியர்
யிருந்த அஞ்சனைச் செல்வதுக்கு
யாதும் கொடாதமைக்குச் காரணம்
என்ன வெனப் பத்தாவிடம் வின
வினார், ஜூன் “ஜானகி, அவனுக்கு
ஏதாவது வெகுமதி நியே கொடுத்து
மகிழ வில்லையா” என்றனர். உட
னே பிராட்டியர் தமது முத்துமா
லையைக் கழுத்தி மாருதிக் கணிந்த
னர். மாருதி அக்த மாலையிலுள்ள
முத்துக்களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றை
ரூப் வாயிலிட்டு மென்ற உழித்
தனர். அதைப் பார்த்த பிராட்டியர்
தம்மை அறு வரி அவமதித்
ததாகவும் தன்குலத்துக்குரிய குண
த்தையே காட்டிவிட்டதாகவும்

என்னிட அவற்புறம் பத்தாருகா
நோக னர். சிறையின் உணர்ச்சிகளை க் குறப்பாற்ற தசைத்துமாரன்’ தலி, அதை நீயீ அதும் னிடம் கேட்க கேட்டும் எனப் பணித்தனர். அப்படிய கேவியும் மாருத்தை நோக்க, “ஊன் நூற்றும் அன்புடலும் அளித்த முதலாக்கு வன அவயத்துப்புக்காட்டிலும்?” என்ற சூரியக், மாருத்துபணிவுடன், “தாயீ! தங்கள் நூற்தயபடி யான அவமதித்துவேலன்; அம்முத்துமணிகளில் ‘ராம’ ரசம் இருக்கரைதோ வென்று சுவைத்துப்பர்த்திதன்; இல்லத்தால் உமிழ்தேவை” என்ற அன்னை சூரித்துவகுளியுபடி பசை இழத்தார். சீதா முருட்டுமார் கண்டனுபவிக்காத ராமனாம் வலியரசத்தை அதுவான அதுபவிததுப் பெருமையடைகதத் தனின் குழு அவருக்கு வைத்தனவு உலகம் அடியார்களில் இளவுசு’ (Prince of devotees) என்ற பட்டஞ்சுட்டு சமயத்துவதி யென இன்றும் பேரற்றுகின்றது.

சுவமி இராமத்ரசர்வீஸ் தங்கை
 யார், பாலகிருஷ்ணராவ், அனபுய
 அருளும் சமதிருஷ்டியும் பொறுத்து
 தய பரமதக்தர். ஆவத்ர பின்னர்
 தமது அருடம் மைத்ததுக்கு மா
 திரோபதித்சஞ் செய்து குருவா
 வழிபடப்பட்டவருமாவர். நாயரா
 லவிதரபசர்ய் ஈகையும் இராக்கமுப
 பிக்கறந்த உளத்தினர்; பத்தாவு
 சேற்ற பதிவிரதை. இவ்விரு பா
 சுக்குத்தான் பாலகிருஷ்ணராவ் அனபுய
 கிய குல்லும்புதலை பிப்பாக்குவதே

பன்னடத்தமிழரின் சமயம்

(திருமயிலை திருவா கார் சே. வெ. ஜம்புலிஸ்கம்பிள்ளை அவர்கள்)

(മുற്റേസ്ത)

உயிர்கள்

“உன்னையறி” என்பது ஆப்தவாக்கியம். உயிர்களைப்பற்றிய தத்துவம் ஆராய்ச்சி அலகியம் செய்ய வேண்டியது. அவ்வறிவே அவ்விபிரகளுக்கு முக்கீயளிக்கத் தக்கது. நமது தேக்கக்கற்ணம் இன்னதென்றென்றியாது ஓர் கைத்தியன்னோய் தீர்க்க முயல்வதை யொக்கும். உயிரின் தன்மையை அறியாது முத்தியைப் பேற ஆசைப்படுவதற்கும். கைத்திய காத்தியம் நமது தேகத்திற்கு உதவுவது போல சமயம் நமது உரிமூக்கு உதவிடர்களின்றது. தமிழ்களின் சமயம் உயிர்களின் தன்மையை மிகவிரவாக ஏற்குத் தூக்குவது கூறகின்றது. பிற சமயங்களை மிகச் சுறுக்கமாககே கூறுகிறதும். பெளததம் முதலிட்ட சில சமபங்கள் உயிர்கள் உண்டோ இல்லையோ என்ற கூட ஆராய்கின்கூ. உயிர்களில்லைமற்ற போன்ற முதலியென்பதொன்றல்லை, உயிர்களின் தன்மையையாம் அறிய விட்டால் நமக்கு முதலிப்பிட்டில்லை.

தமிழ்களின் சமப்படி உயிர்கள் அறிவிற் சிறந்தவையே, ஆனால் அவ்வறிவு சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் தன்மையது. இதனுடைய சித்தாந்த சாதகோர்த்தில் உபிரைப் பறிக்கிறகு உவமை குறுவது. இது தன்மை அறகால் சாத்தா விற்பனைகளுக்கு ஒப்புமுடிந்துகொள்ள யோரம், மனிதன் தன்மைடைய இனத்தால் மாற்றமடைவதை ஏற்காணக்கள் முழும் மிகுங்களும் சேர்க்கையை மாறுவது அனுபவங்காட்டி. அமெரிக்கா தேசத்தில் வெளியான ஒர் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு கூறியிருப்பதை நேர்த்துவமாக என-

“ஈரம் எதைப்பற்றிப் படிக்கவே
கிருமியா அல்லது எதனைக் கிந்துக்
பெற முகுகண்டிருமா அவவகவயா
யாம் தபபாத மாற சீவாம். நா
வரோடு அதிகமாக கெந்துங் வசூ
கன கிருமியா அவர்களுடைய முக

யல் க்ருஷ்ண பஜன்னபும், வந்து
தேரமபலும் தித்திய சம்பவங்களாக
இருந்தன. தங்கள் அழகங்களுக்கு
அவர்களின் குலதெய்வமான பராஸ்ராம
உரகனின் திருநமக்களில் ஒன்றை
ரூண விட்டல் என்ற பீபா இட்டனர். சுறுப்பாய்க்கில் விட்டால்
கவனம் பெறிதும் விளையாட்டுக்கே
பேசும்நது, பள்ளிக்கூட வாழ-
வில் ஒரு சோதனைப்பிலும் சிதம்
பெறுது ஆசிரியர்களின் அன்கா
ண்மைக் குறிக்குலையை வரைக்கு
வகுப்பிப்பற்றப்பட்ட தொன்றைக்கே
முக்கிய சம்பவமாகக் குறிப்பிடலாம்.
இதுதான், மாணவர்கள் தீசர்க்கால
நாடகங்கள் நடித்தப்பாது சரமா-
தத இராமதாசரி ஸ (சிவாஜி மகா-
ராசாவின் குரு) நாடகத்தில் விட-
டல் சுவாமி இராமதாசாநாத கே
ன்றிப்பதி அவர்கள் அந்தக்
பராமர்த்தக வழியுக்கு அடிக்கா-
லை கிடைக் கிடைவில்லை.

விட்டலராவுக்குச் சித்தரம் வகை
வகில் திறமை பிருந்திருஉத்தரா
சென்னைச் சுத்தரக்கலாசாலையில் சீ
காலங்கற்றுர். பின்னர் வம்பா
கைத்தட்டாழில் டாடசாலையில் நே
வுத தொற்றில் பயிற்றுர். ஒது அ
ருக்குர் பிடிக்கவே யில்லை. அங்கு
கழித்த மூன்று ஆண்டுகளைப் பெ
றும் தத்துவசாஸ்திர ஆராய்ச்சி
ல்லையே சொல்லவிட்டார். இக்காலத்தை
தான் வீவதநாதச் சிங்கங்களா
காமில் பூராமத்தீர்த்தத்தும் சுவா
ர்வோகாந்தகாகம் உபநிஷத்து

சாய்லையும், குரலையும் பேச்சையும்
பெறகின்றோம். ஒர் குழந்தை
தன்னுடைய சொந்தத் தாயைப்
போவிராது தனது செயிவித்தா
யைப் போல் இருப்பதையும் காண
வரீ!

“விலத்தியல்பால் நீர்த்தினிக் தற்றுகும்
மாந்தர்க்கு

இனத்தியல்ப தாகு மறிவு¹
என்பது திருக்குறள். மனிதன்
தான் சேரும் இனத்தின்படி ஆகின்
ஆனைப்பது இத் திருக்குறளின்
திரண்டகருத்தாகும்.

உயிரானது மலத் தெரட்டுள்ள
போது மலமாகவும் கடவுள் சங்கி
தான்ததை யடைந்தபோது அவர்
உருமாகவும் மாறுகின்றது. உயிர்
கலைக் கடவுளின் சங்கிதான்ததை முத்து
ஈர்த்துச் சொல்லும் உபரயமே முத்து
திக்கு வழிகாட்டியார். உயிர், கடவுள்
சங்கிதான்ததை அடைந்தபோது
அவருடைய திருவருள் அதனமேல் பிரகாரக்கீண்றது எது
போலெனி ர் பளிங்கின்மீது குரிய
வேளச்சம் படுவதுபோல். அப்போது உயிரானது திருவருளின்
முழுக்கத் தணைக்கிணறுது. இவ்வது
பவதத்தில் மலமும் அதனால் உண்டாகும் சூக்கித்துக்கொண்டு
கூடக்கிணறன. இதுவே சித்தாந்த
சாதகரங்கூறும் அததுவித சிலையார். உயிர்கள் தங்கள மலக்கட்டு
களுக்கு ஏற்ப முன் முவகைப்படும்
இம் மலங்களாவன:- ஆணவம்,
மாகய, கண்மட. ஆணவத்தால் மாது
திரம் பிடிக்கப்பட்ட உயிர்கள் விழ்ஞான வராவர். ஆணவத்தாலும்
மாயைபாலும் பாதிக்கப்பட்ட உயிர்கள்
பிரளையாகலார். முன்று மலத்தாலும் பந்திக்கப்பட்ட உயிர்களுக்குச் சகலரை முபையர். பிரக்குது
மாயைப் புவனமாகிய நமது உலகத்திலுள்ள உயிர்களைவை சுகலரே
பிச்சமா, விள்ளு முதலிய தேவாகலும், தாவுப பொருநாக்களும் இவ்வண்டத்தைச் சீர்ந்ததையும். உயிர்களை எழுவகைப்படுவன:— (1) தீவு
(2) மணிதர் (3) மிருகம் (4) பறக்கு (5) ஊர்வன (6) நீர்ஷாழுவன (7)
தாவரம். (ஏரட்டும்)

ஞம் கட்டுரைகளும் கவியங்களும் உலகில் நூர் புது உணர்ச்சியைக் கொட்டுகின்றன. இரசப்திர்த்தரின் ராமநாமப் பாடங்கள் விட்டல்ரடிவின் உணர்த்தை கொள்ள கொண்டன. விதீவாதநாதர் பாரத நாட்டின பழையப் பெருமையையும், புராண மக்களையையும் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களையும் வருங்கால உயர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளையும் குறித்து வற்புறுத்திக் கூறிய ஆர்வமொழிகள் விட்டார்களின் இளமன்றில் பக்மர, தாணி போற் பகிக்கன. இவ்விழுக்கேசிரிகள் போல் தானும் புனிதம் தாயாம் பாரதமாதாவின் மக்களைக் காக்க வாழ்ந்தாலோ ஷணக் கணக்கண்டார். முன்றுண்டுப் பயிற்சுமுடித்தும், உத்திபோகங் கிடைத்து. பெற ஏற்றுரை வற்புறுத்தலுக்குக் குக்கமரபாய் என்னும் பெண்ணத் திருமணங்கு செய்து, ராபர்ய் என்னும் ஓர் புதுதிரிக்கு பிதாவும் ஞானர். பத்னைக்கு ஆண்டுகள் உத்திப்பாகம் பார்த்து, அதே அமை வரழ்வில் அருவுறுப் பண்தார், காந்திப்பம் காட்டுத் தீப்போபானிப் புக்காவத்தல் இரச் செதாலங்களாக்கம் து காட்டிய தபவாலு அதுவுப்பத்தாலும் செசுவுச்சாலை சொந்தக்காரர் கள்கும் குன்னு மேதிகாரிகள்கும் சினத்திற் காளங்கள் பலவித சுஷ்டப்பட்டார். காந்திப்பகளின் திஷ்டகாரியிப் பார்ம யேகே வர

